

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Πάσχα συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά

ΤΟ ΠΑΝΑΝΘΩΡΩΠΙΝΟ μίνυμα της Αγάπης που αναδύεται λυτρωτικό -σαν Θεία πνοή -μέσα από τον κενό τάφο, έρχεται πάλι να θυμίσει στον σημερινό άνθρωπο την πραγματική έννοια της Μεγάλης Θυσίας του Σωτήρος -Χριστού, του Θεού και Ανθρώπου, που βάδισε πρέμος, αναμάρτιπος και ανυπέρβληπτος στο «εκούσιο Πάθος», για να μεταλαμπαδεύσει το Φως της Αληθινής Αγάπης σε όλους τους ανθρώπους. Ας θέσουμε λοιπόν τον εαυτό μας «ενώπιον ενωπίων» για να δούμε το πόσο μετράει στη συνείδησή μας η Αληθινή Αγάπη του Χριστού προς τον πάσχοντα και αδύναμο συνάνθρωπό μας. Όταν ρώτησα την κυρά -Ευδοκία 90 χρονών που ζει σε ένα Γηροκομείο αν «άξιζε τούτη η ζωή» το βλέμμα της σκυθρώπιασε, μου φάνηκε όχι ικανοποιημένο: «Μοναξιά κόρπη μου μοναξιά, όταν ζεις μακριά από την οικογένειά σου! Και αγκάλιασε με δάκρυα και αναφίλπτα μια φωτογραφία της οικογένειάς της! Κατάλαβα, όταν φτάνει η μέρα της αλήθειας στη ζωή ενός ανθρώπου, τότε καθαρίζουν οι «αμνοί από τα ερίφια», οι ψεύτες από τους ειλικρινείς και τότε φαίνεται αν είμαστε ανθρώποι που έχουμε συνείδηση.

Ο ΛΟΓΟΣ που συνεχίζουμε αυτό το σχόλιο έχει σχέση με μια είδηση, που λέει ότι το 50% περίπου των Ηλικιωμένων, πλικίας πάνω των 70 ετών ζουν μόνοι τους! Η Ειδοσεογραφία των Εφημερίδων και οι Στατιστικές των Αρμοδίων Υπηρεσιών όταν ασχολούνται με τα άτομα της Τρίτης Ηλικίας δεν ενδιαφέρονται για τη Μοναξιά. Ασχολούνται περισσότερο με προειδοποιήσεις για το αυξημένο κόστος που θα έχουν τα διάφορα Ασφαλιστικά Ταμεία, με επισημάνσεις για τις δαπάνες που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση και την περίθαλψη αυτών των ανθρώπων, για τις εισηγήσεις να αυξηθεί η εισφορά των εργαζομένων για το εφάπαξ τους. Αυτά λέγονται και ακούγονται συ-

νήθως από Αρμόδια Κυβερνητικά χείλη και από τα Μέσα Ενημέρωσης, όποτε γίνεται λόγος για τους Γέροντες που πληθαίνουν. Να όμως που εκτός από τον προβληματισμό για τα οικονομικά μελλούμενα είναι αρκετοί οι Γέροντες που ζουν στα διάφορα Γηροκομεία ή ακόμη και μόνοι τους. Και τι σημαίνει «ζουν»; Παρά μόνο ο εαυτός τους σε ένα δωμάτιο άδειο, μόνοι τη νύχτα να τους πνίγουν οι σκέψεις και το παρελθόν!

Η ΜΟΝΑΞΙΑ είναι ένα από τα πολλά και μεγάλα προβλήματα που κάνει τη ζωή των Γηρατειών πιο δύσκολη και μελαγχολική. Αυτό μου έλεγε η κυρά -Φρόσω που ζει για κάμποσα χρόνια σε ένα Γηροκομείο: «Τα Γηρατειά κόρπη μου, είναι καλά όταν δεν γίνονται βαρετά για τους συγγενείς σου, τους δικούς σου, διαφορετικά βάρος γίνεται η ίδια η ζωή». Αν και έχει όλα τα καλούδια του Θεού, βαρετά ζει η κυρά -Φρόσω σε ένα Γηροκομείο της πόλης μας. Γεράζοντας ο άνθρωπος κάνει χρόνο με το χρόνο τους δικούς του, ακόμη και τα παιδιά του, που θεωρούν ότι ξεπλήρωσαν το χρέος τους βάζοντας το Γονιό στο Γηροκομείο, εγκαταλείποντάς τον μόνο και έρημο ακόμη και αυτές τις Άγιες μέρες του Πάσχα και «πάμε για διασκέδαση» χωρίς ίχνος ντροπής.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, δεν είναι μόνο η κυρά -Φρόσω που έχει για μόνη της συντροφιά το έντονο αίσθημα της Μοναξιάς. Πολλά είναι και αυτά τα Τιμημένα Γηρατειά που ζουν στα διάφορα Γηροκομεία ξεχασμένοι από τα αγαπητά δικά τους πρόσωπα, με μοναδική συντροφιά την τηλεόραση και τις μνήμες. Μόνοι σε ένα άδειο από κάθε ίχνος ουγγενικής συντροφιάς δωμάτιο τις Άγιες αυτές μέρες του Πάσχα να τους πνίγουν οι σκέψεις και το παρελθόν. Θα μου πείτε έτοις όπως έγινε η ζωή και οι προσωπικές σχέσεις, δεν υπάρχει χώρος στο οπίτι για τον Παππού ή τη Γιαγιά! Μπορεί και να έχουν δίκιο όσοι το υποστηρίζουν. Δεν υπάρ-

χει άλλωστε και καμιά μαγική συνταγή σε τέτοιου είδους προβλήματα. Ο καθένας με τη συνείδησή του, όπως είπαμε στην αρχή. Τα γράφουμε αυτά για να μην επαναπαύμαστε με τη συνείδησή μας όταν στέλνουμε τον άνθρωπο μας να ζήσει τα Γηρατειά του σε ένα Γηροκομείο ξεχασμένος από τους ανθρώπους που επέζησε και πάλεψε οκληρά γι' αυτούς μια ολόκληρη ζωή, με μόνη συντροφιά της μνήμες και τα δάκρυα.

ΑΛΛΑ και το κράτος δεν έχει καρδιά και φέρεται προς τα Τιμημένα Γηρατειά σαν ψυχρός οικονομικός οργανισμός. Αυτό δείχνουν οι κανονισμοί για τα Γηροκομεία και απαιτούν ο πλικιωμένος που έχει οποιαδήποτε περιουσία, έσω και μικρή, να πληρώνει δεκάδες χιλιάδες δολλάρια σαν εγγύηση για να εισαχθεί σε ένα Γηροκομείο. Και το άκαρδο του κράτους είναι ότι η διαφορά του ποσού εγγύησης είναι ανάλογα με την περιοχή. Αν ο παπούλης θέλει βόρεια ακριβά πράστεια και κτύρια και εξυπηρέπον πολυτελείας θα σκάσει πολύ πάνω από 100 χιλιάδες δολλάρια, οι δε υπόλοιποι που δεν έχουν να πληρώσουν το υπέρογκο αυτό ποσό θα είναι οι παρακατανοί, σε φωκές δυτικές συνοικίες και κτύρια, όπως ήταν σε όλη τους η ζωή! Αυτοί οι κάποιες νεαροί και υγιείς μετανάστες που τόσα πρόσφεραν στην χώρα με τη σκληρή δουλειά τους, είναι σήμερα οι πλικιωμένοι που πρέπει να πληρώνουν εγγύηση πολλών χιλιάδων δολλαρίων για να εισαχθούν σε ένα Γηροκομείο το οποίο θα τους δώσει λίγη φροντίδα υγιεινής και κάποια αξιοπρεπή περιποίηση που τους οφείλει χωρίς πληρωμή η κοινωνία μας στη δύση της ζωής τους. Τι αγνωμούσην στα αλήθεια!

ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ είναι σκληρά και δύσκολα όταν χάνονται δεσμοί στη δύση της πλικίας ενός ανθρώπου με τους οποίους επέζησε ολόκληρες δεκαετίες και όταν το κράτος πρόνοιας δείχνει την καταδική νοοτροπία αντιμε-

τώπισης των Γερόντων της Κοινωνίας μας. Γιατί οι κανονισμοί για τα Γηροκομεία που απαιτούν από τον πλικιωμένο με ένα κουτσοσπιτάκι να πληρώνει δεκάδες για να μην πω εκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια σαν εγγύηση για να εισαχθεί σε ένα Γηροκομείο, άσχετα αν οι κανονισμοί αυτοί είναι αναγκαίοι ή όχι για την οικονομία της χώρας, είναι πολύ οκληροί για ένα κράτος κατεξοχής μεταναστευτικό με αυξανόμενο Γηραλέο Πληθυσμό. Τι έκανε το κράτος πρόνοιας της πλουσιοδόλλαρης Αυστραλίας γι' αυτούς τους ανήμπορους, τους πήρες της ζωής, που αφού θυσίασαν τη ζωή τους και με τη σκληρή δουλειά τους για να καταστήσουν την Αυστραλία ένα περίφανο και ζηλευτό Έθνος της Γης; Χωρίς ίχνος ντροπής πέταξε με μια ψωροσύνταξη στο περιθώριο της εξαθλίωσης! Ω! Που είσαι Αγάπη; Γιατί μόνο η Αγάπη μας που ήδη ρέει απλόχερα τις Άγιες μέρες του Πάσχα στην Οικουμένη και η συντροφιά μας, είναι οι πραγματικές δυνάμεις που μπορούν να απαλύνουν το αίσθημα μοναξιάς των Τιμημένων Γηρατειών.

ΕΧΟΥΜΕ υπέρτατο χρέος σαν Ελληνική Παροικία να περάσουμε τις Άγιες μέρες του Πάσχα Συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά μας, σαν ένα ελάχιστο «Ευχαριστώ» που μπόρεσαν με ανυπέρβληπτη θυσίες, μέσα σε ένα αλλόφυλο και διαφρωτικό περιβάλλον να στεριώσουν εδώ στη δεύτερη Πατρίδα μας το οικοδόμημα μιας μικρής Ελλάδας και να διαιωνίζεται έτσι η Ελληνικότητα μας. Όταν χαϊδέψουμε με στοργή το αδύναμο κορμί των ανήμπορων συνανθρώπων μας και ρίξουμε λίγη δροσιά της ζωής τους, τότε μόνο θα είμαστε δέκτες της Ζώσης Αγάπης όπως τη μετέδωσε ο Χριστός με το Ύψιστο Μαρτύριο Του!

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ! Συντροφιά με τα Τιμημένα Γηρατειά.

GALAXIAS
GREEK RADIO
151.850 mhz

**SYDNEY
NEWCASTLE
CENTRAL COAST**

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΛΛΑΣΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟ

Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός που εκπέμπει στη συχνότητα **151.850** μεγακύκλων **24 ώρες το 24 ωρο - 7 ημέρες την εβδομάδα**

Τηλ.: (02) 9759 0000 • Fax: (02) 9740 4733
Διεύθυνση: 888 Canterbury Road Roselands NSW 2196
e-mail: galaxias@galaxias.com.au • web: www.galaxias.com.au

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

